



Part 1



ชีวิตยังดีอยู่ไหม



คืนหนึ่งวันนั้น

ทุกคนต่างก็มีเรื่องราวของตัวเอง ทั้งเรื่องเศร้า ทั้งเรื่องดีใจ
แต่มันก็ไม่ได้สำคัญอะไร เพราะเพียงแค่มีเรื่องราวก็ถือว่า
ชีวิตนั้นมีค่าและมีความสำคัญมากพอแล้ว

แน่นอนว่าความทรงจำมากมายจะถูกสลับเลื่อนไปโดยที่
เราเองก็ไม่รู้ตัว แต่บางคืนที่ความมืดมิดคืบคลานเข้ามา
เรื่องราวที่ถูกฝุ่นเกาะก็จะถูกขุดขึ้นมาอีกครั้ง

แล้วคำคืนของเมื่อหลายวันก่อน ของเมื่อหลายปีก่อน
ก็จะกลับมาลอบประโลมเราอีกครั้ง

น้ำหนักของคำพูด ที่พ้นออกไป

เมื่อเริ่มต้นทำสิ่งใหม่ๆ ผมมักชวนคำพูดกับคนใกล้ชิด
เพราะกลัวจะได้รับคำถามที่เต็มไปด้วยความเป็นห่วงว่า
'มันจะไปได้ดีหรือ' แล้วผมจะยิ่งกดดันและเครียด

ดังนั้นผมจึงเป็นคนที่ไม่ถามเรื่องราวอ่อนไหวกับคนใกล้ชิด
ถ้าถามคนที่กำลังสอบว่าอ่านหนังสือเป็นยังไงบ้าง จะสอบ
ผ่านมั้ย มันยิ่งสร้างความกดดันให้เขา มีหลายครั้งที่ผม
ต้องกลืนคำพูดให้กำลังใจลงคอไป ไม่ใช่แค่เรื่องสอบ แต่
เรื่องงานอดิเรก การแต่งงาน หรือแม้แต่เรื่องเล็กเรื่องใหญ่
ที่คนคนนั้นอยากสำเร็จก็เช่นเดียวกัน

ตัวหนังสือเขียนแล้วยังลบได้ แต่คำพูดเมื่อออกจากปาก
แล้วไม่สามารถเก็บคืนกลับมาได้ ดังนั้นจึงยังต้องระวัง
แต่ละคนอ่อนไหวต่างกัน แม้จะเป็นคำพูดที่ไม่ได้มีเจตนาร้าย
เพียงคำเดียว ก็อาจทิ่มแทงใจอีกฝ่ายได้

การเอาใจใส่ที่แท้จริงคือการคิดถึงใจเขาใจเรา
สร้างความรู้สึกที่ต่อกัน ให้กำลังใจซึ่งกันและกัน



to every me who I remember 018

ได้แค่นั้น

พอได้กระดาษแก้วเหล้าท่ามกลางแสงไฟสลัว คำพูดต่างๆ ก็พรุ้งพรุ้งออกมา อาศัยความเมาปลดปล่อยสิ่งที่สั่งสม อยู่ในใจจนเบาโล่ง แต่ก็ได้แค่นั้น ไม่ว่าจะมีความสัมพันธ์ ที่สนิทใกล้ชิดกันแค่ไหน ก็ไม่สามารถช่วยเยียวยาความ เจ็บปวดที่ไร้รูปร่างในหัวใจของเราได้ คนอื่นที่ไม่ได้เจอ แบบเราไม่มีทางเข้าใจความเจ็บปวดของเราหรอก

แม้คำปลอบโยนจะช่วยปลอบใจได้บ้าง แต่การแก้ปัญหา มีเพียงตัวเราที่ต้องต่อสู้และเอาชนะให้ได้เพียงลำพัง

เหตุผล
ของการมีอยู่

มีคำพูดหนึ่งที่บอกว่าตำแหน่งสถานะสร้างคน

นักเขียนก็มองว่าเป็นนักเขียน

ครูก็มองว่าเป็นครู

ดาราก็มองว่าเป็นดารา

เหมือนกันหมดทุกคน ไม่มีอะไรแตกต่าง

แต่ไม่จำเป็นที่จะต้องห่อหุ้ม
เมื่อตำแหน่งหรือสถานะในปัจจุบันแย่ง
แค่เรามีชีวิตอยู่บนโลกนี้ก็มีความค่ามากพอแล้ว

มีชีวิตอยู่ในแบบของฉันทัน
มีชีวิตอยู่ในแบบของเธอ
มีชีวิตอยู่ในแบบของเรา
เหตุผลเพียงเท่านั้นก็เพียงพอต่อการมีชีวิตอยู่แล้ว